

Sygn. akt III KO 118/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **B. S.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2018 r.,
wniosku o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt II AKa [...],
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt IV Ko [...],
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

B. S. po raz kolejny wniosła o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt IV Ko [...], którym oddalono wniosek B. S., W. G., X. G., P. G. o odszkodowanie i zadośćuczynienie za pozbawienie wolności A. G..

Obecnie w uzasadnieniu swojego wniosku B. S. powołała się na to, że pojawiły się nowe dowody, iż jej ojciec był aresztowany przez UB, a następnie był na niego wydany i wykonany wyrok śmierci. Część dokumentacji z IPN była spreparowana, a inne dokumenty wskazują, że jej ojciec był w grupie dywersyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (*Dz. U. poz. 1247*) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (*zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, nr 1, poz. 5*).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że wnioskodawczyni nie przedstawia dowodów, ani nie odwołuje się do okoliczności, które mieszczą się w katalogu podstaw wznowienia postępowania, o których mowa w art. 540 § 1 i 2 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. oraz art. 542 § 3 k.p.k. Dołączony natomiast odpis aktu zgonu A. G. był już przedstawiany we wcześniejszym wniosku o wznowienie postępowania, którego również odmówiono przyjęcia z uwagi na jego oczywistą bezzasadność (sygn. akt III KO 31/17). Przypomnieć również należy, że we wcześniejszym postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2017 r. (sygn. akt III KO 31/17) wskazano nadto,

że „postępowanie w sprawie, której dotyczy wniosek było już wznowiane. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 31 lipca 2013 r., II AKo [...] uchylono prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 24 stycznia 2012 r., IV Ko [...] i wznowiono zakończone nim postępowanie. W toku wznowionego postępowania przeprowadzono dowody, których ujawnienie się stanowiło podstawę wzruszenia wymienionego wyżej prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego i na które ponownie powołuje się B. S.. Treść jej pisma nie pozostawia jakichkolwiek wątpliwości, że zawarty w nim wniosek o wznowienie postępowania nie opiera się na przesłance określonej w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Przepis ten dopuszcza wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem, jeżeli po jego wydaniu ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że jest ono błędne. Rzecz jednak w tym, że domagając się wznowienia postępowania, B. S. nie wskazuje żadnych nowych dowodów, które miałyby się ujawnić już po wydaniu wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 lutego 2015 r., II AKa [...]. Podnosi jedynie, że dowody przeprowadzone w postępowaniu zakończonym tym wyrokiem zostały – w jej przekonaniu – wadliwie ocenione”.

Z tego też względu należało i obecnie odmówić przyjęcia przedmiotowego wniosku o wznowienie postępowania, bez potrzeby wzywania B. S. do uzupełnienia pozostałych braków formalnych. Kontrola bowiem wniosku o wznowienie postępowania określona w § 3 znowelizowanego od 1 lipca 2015 r. art. 545 k.p.k. nie polega na jego merytorycznym rozpoznaniu, lecz na wstępnej ocenie pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia postępowania (*vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., sygn. II KO 49/15*).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.